

De nationale reserve

Als oprichtingsdatum van de Nationale reserve - sinds kort een Korps - geldt 15 april 1948, zodat dit jaar het 35-jarig bestaan wordt gevierd.

Territoriale verdediging

De verdediging van huis en haard is de mens niet vreemd. Zeker de Nederlander is het niet vreemd, als wij de geschiedenis van ons land daar op naslaan. Het Korps Nationale Reserve (Korps Natres) is in zijn grondgedachte dan ook veel ouder dan de viering van het 35-jarig bestaan doet vermoeden. Zo heeft bijvoorbeeld het Bataafse Volk zich in 1798 al een 'Gewapende Burgermagt' georganiseerd. Deze zal blijven bestaan tot 1806, als de 'Schutterij' wordt geformeerd. Zelf benoemde Koning Lodewijk Napoleon zich tot kolonel-generaal dezer Schutterij.

Onder Keizer Napoleon (1810-1813) werden deze eenheden ingelijfd bij de Garde Nationale onder de naam 'Garde Nationale de la Hollande' en gereorganiseerd in 'cohortes'. De oorspronkelijke taak van territoriale verdediging wordt na de Russische veldtocht losgelaten. De grote behoefte aan mankracht is de reden dat Keizer Napoleon deze cohortes omvormt tot 'régiments d'infanterie de ligne'. Tezamen met de Belgische, gaan de Hollandse cohortes over in de lijnregimenten die de nummers 146, 147 en 148 gaan dragen. Zij zullen zich bij de gevechten in Dresden, Kulm, Dennewitz en Goldberg onderscheiden.

Na het herstel van onze onafhankelijkheid in november 1813 schaarden vele eenheden van de Nationale Garde zich aan de zijde van de geallieerden en namen daadwerkelijk deel aan de verdrijving van de Fransen. Namen als Naarden en Fort Ooltgensplaat zijn hieraan onverbreekelijk verbonden.

Op 27 februari 1815 wordt een nieuwe organisatie opgezet van dienstdoende en rustende bataljons van de schutterij. Bestonden de rustende bataljons slechts op papier, de dienstdoende bataljons werden wekelijks geoefend en verrichtten bepaalde wachtdiensten. Door de omstandigheden gedwongen, wordt in 1830/1831 de bestemming 'territoriale verdediging' opnieuw losgelaten en gaan 20 mobiel gemaakte bataljons van de Schutterij aan de Tiendaagse Veldtocht deelnemen.

De Schutterij werd in 1907 opgeheven. Het uitbreken van de Eerste Wereldoorlog maakte echter duidelijk, dat toch behoefte bleef bestaan aan vrijwillig bemande territoriale eenheden. Deze werden dan ook in allerijl opgericht. Het kon vrij vlot worden geëffectueerd, omdat de juridische structuren die dit moesten ondersteunen waren blijven bestaan (art. 8, derde lid Landstormwet 1913). Bij ministeriële beschikking van 5 augustus 1914 werd de mogelijkheid geschapen, dat niet-dienstplichtigen zich beschikbaar stelden voor de gewapende dienst in oorlogsjaren. Hierdoor ontstond de Vrijwillige Landstorm. Naast tal van regionaal georganiseerde Vrijwillige Landstormkorpsen (VLK), ontstonden meer gespecialiseerde eenheden zoals het VLK Motor-, Voer- en Vaarwezen (1915) dat in 1920 omgezet werd in het VLK Motordienst, het VLK Vaartuigendienst, het VLK Spoorwegdienst, in 1921 gevolgd door het VLK Luchtwachtdienst en in 1939 door het VLK Luchtafweerdienst. In 1940 werden alle korpsen door de Duitse bezetter opgeheven en na de bevrijding niet meer heropgericht.

Het ontstaan van de Nationale Reserve

In de tweede helft van de jaren veertig wordt de Nederlandse regering geconfronteerd met het probleem dat zij genoodzaakt is een aanzienlijke strijdmacht in Nederlands-Indië gestationeerd te houden, teneinde aldaar orde en vrede te herstellen, waardoor het aan mankracht ontbreekt om de territoriale verdediging op een in deze tijd van 'koude oorlog' aanvaardbaar niveau te brengen.

Tezelfdertijd overwegen in Nederland verschillende groepen, verontrust door de ontwikkelingen rond de zich steeds sterker manifesterende communistische expansie, initiatieven tot daadwerkelijke steun aan de wettige regering. Personen voortgekomen uit de Bijzondere Vrijwillige Landstorm en de voormalige paramilitaire verzetsorganisaties pleegen onderling overleg, waarbij ook vertegenwoordigers van de voornaamste politieke partijen waren betrokken.

De gebeurtenissen in Tsjecho-Slowakije in 1948 waren voor ruim 15.000 studenten aanleiding uitdrukking te geven aan hun verwachting, dat de Nederlandse regering een beroep op hen zou doen.

Het is het hoofd van de sectie G3B van de Generale Staf die zich op 8 maart 1948 terzake met een nota tot zijn chef richt, waarin hij voorstelt 'vrijwillige studentencorpsen' als onderdelen van de KL op te richten. Tezijntijd zouden deze deel uit gaan maken van de op te richten 'Nationale Garde'. Een naam die later zal veranderen in 'Nationale Reserve'. De Chef Generale Staf neemt deze voorstellen in beginsel over en de organisatie wordt ter hand genomen. Op 5 oktober 1948 verschijnt dan het Staatsblad I 438 (KB) waarin in art. 2 *'als onderdeel van de Koninklijke Landmacht wordt opgericht de Nationale Reserve, waarvan de organisatie door de Minister wordt vastgesteld.'* Dit alles, aldus art. 11 van datzelfde besluit met ingang van 15 april 1948.

SWG

Het overleg van hen die steun aan de regering wilden geven in dat moeilijke jaar 1948 mondde uit in het 'Nationaal Instituut Steun Wettig Gezag', kortweg bekend onder de afkorting SWG. In het bijzonder was dit instituut tot stand gekomen door samenwerking van de Bijzondere Vrijwillige Landstorm, Volksweerbaarheid, de v.m. Binnenlandse Strijdkrachten, Nationale Bijstand, Organisatie Nationale Hulp en de Vereniging van Vrijwillig Politiepersoneel. De doelstelling luidde:

'te bevorderen tot - en steun te verlenen aan - de door de Regering, ter handhaving van de openbare orde en veiligheid, te vormen organen van vrijwilligers, en heeft tot taak de Regering te adviseren omtrent de opbouw en functionering van deze organen; ook met betrekking tot de maatschappelijke en sociale belangen van de vrijwilligers.

De kosten van de werkzaamheden van het Instituut, dat zowel landelijk als provinciaal en plaatselijk optreedt, worden bestreden uit een subsidie van de Regering, alsmede door giften en bijdragen van derden.

De provinciale en plaatselijke commissies worden ingesteld door het hoofdbestuur, dat tevens coördinerend en toezichhoudend zal optreden. De adressen van de provinciale commissies zijn op de provinciale griffie's bekend, en kunnen voorts bij het Algemeen Secretariaat van het Instituut worden opgevraagd'.

Het instituut strekte zijn belangstelling en werkzaamheden uit over de navolgende vrijwillige diensten:

- Nationale Reserve;
- Reserve-grensbewaking, later genoemd reserve-Marechaussee (in 1953 in de Nationale reserve opgegaan);
- Korps Luchtwachtdienst;
- Reserve Rijks- en Gemeentepolitie.

Het instituut hield zich in het bijzonder met de werving bezig.

Directoraat inspectie

Enige militaire autoriteiten ontvingen middels een nota van 31 maart 1948 het bericht dat te rekenen van 25 maart 1948 af in het Hoofdkwartier van de Generale Staf een Directoraat Nationale Reserve was opgenomen. Het zal de naam krijgen van Inspectie Nationale Reserve. (zie voor namen van de directeuren/inspecteurs bijlage I en II voor een uittreksel uit de instructie voor de Inspecteur der Nationale Reserve).

Na de reorganisatie van de Nationale Reserve in 1958 is geen nieuw directoraat of inspectie meer ingesteld. Wel heeft de Inspecteur Opleidingen enige tijd als nevenfunctie een vergelijkbare rol vervuld. Daartoe was zijn Inspectie vergroot met een apart bureau Nationale Reserve.

Taak

Zag men aanvankelijk de Nationale Reserve als een KL-onderdeel dat de inwendige veiligheid moest beschermen en eventueel herstellen, later kwam daar duidelijk verandering in. Men groeide met zijn tijd mee. Eerst ontstonden er infanteriepelotons, later compagnieën en men ging zelfs in de grootte van infanteriebataljons denken. Bovendien overwoog men de oprichting van afdelingen luchtdoelartillerie. Deze werden tot op het niveau van luchtdoelbatterijen gerealiseerd. Afdelingen met een meer specialistisch karakter leken gewenst, maar werden niet gerealiseerd. Zo kwamen nimmer de gewenste eenheden voor weg- en watertransport, verbindingseenheden en eenheden para's tot stand.

Het optreden tegen streekgenoten stuitte zoveel vrijwilligers tegen de borst, dat de staatssecretaris genoodzaakt was het optreden terzake in vreedstijd te beperken, voor zover het geen beteugeling van binnenlandse onlusten betrof.

In 1956 zag men de taak als 'Statische bewaking cq -beveiliging van de voor de mobilisatie cq oorlogvoering belangrijke objecten'. Dit werd acht jaar later gewijzigd in 'bewaking van sleutelpunten en belangrijke objecten in de territoriale sector door middel van statische bewaking en/of patrouillegang'. Thans dienen de Navoverplichtingen stringenter te worden nagekomen. In dit verband zijn de SLOC's en LOC's (sea lines of communication en lines of communications) van zo groot belang, dat de territoriale verdediging hierop moeten worden aangepast. Dit betekent een taakuitbreiding voor de eenheden van het Korps Nationale Reserve. Objectbeveiliging en -bewaking, patrouillegang in het kader van de gebiedsbewaking en het optreden als reserve zal dan tot haar taak gaan behoren.

De ontwikkeling

Op 11 december 1948 gaf de waarnemend Directeur Nationale Reserve de daarbij betrokken autoriteiten kennis, dat 15 districten waren gevormd. Hierbinnen zouden oefenverbanden worden opgericht, welke t.z.t. tot compagnieën moesten worden geformeerd. De organisatie en de bewapening van een compagnie, Nationale-Reserve werden gelijk aan die van een tirailleurcompagnie van een territoriaal bataljon. De Directeur Nationale Reserve rekende in juni 1948 voor dat jaar op 25 compagnieën (3000 man, de studentencorpsen inbegrepen); voor 1949 op 12 bataljons (10.000 man). De door de Chef General Staf op den duur gewenste sterkte werd op 25 bataljons gesteld.

Op 17 oktober 1948 besliste de Chef Generale Staf, dat er oefenverbanden-Luchtdoelartillerie der Nationale Reserve zouden worden opgericht. De Commandant-Luchtdoelartillerie stelde zich de taak van de Natres-lua als volgt voor:

a. luchtverdediging van kleinere, d.w.z. plaatselijke objecten als bijvoorbeeld bruggen (zgn. VP: vulnerable points);

b. luchtverdediging, doorgaans in samenwerking met andere luchtdoelonderdelen, van grote objecten, zones e.a.; bijvoorbeeld het havencomplex van Rotterdam, Dordrecht, (zgn GDA: Gun Defenced Area).

Op 1 augustus 1949 werd het aantal districten van 15 op 13 teruggebracht. Hierbij werd een organisatorisch verband gelegd met de bestaande vier Militaire Gewesten. De sterkte van deze districten bedroeg per 1 december 1949 totaal 3768 man. Deze waren verdeeld over 51 lua-classes/oefenverbanden en 150 inf-classes/oefenverbanden, waarbij inbegrepen zeven studentenopleidingscentra.

Uit een circulaire van de minister van binnenlandse zaken van 23 november 1948, gericht aan de burgemeesters, blijkt, dat het voornemen bestond oefencentra van de Reserve Grensbewaking te vestigen in een 25-tal gemeenten. In 1953 zal dit onderdeel, middels het KB Marechaussee-Reserve, een andere status krijgen. Per 15 november 1954 wordt dit besluit ingetrokken en de Beschikking Nationale Reserve zo gewijzigd, dat bij de Natres een verbandakte als hulpmarechaussee kan worden gesloten.

Inmiddels zijn er per 1 mei 1955 bij de Nationale Reserve 76 mobilisabele compagnieën en 3 afdelingen lichte lua aanwezig.

De sterkte in dit jaar werd op 1 januari als volgt geteld:

infanterie 11.159, luchtdoelartillerie 825, hulp-marechaussee 1.304, in totaal dus 13.288 man. Tot de trots en glorie van de Nationale Reserve behoorden ook de tamboerkorpsen. Zij werden achtereenvolgens opgericht in de districten 's-Gravenhage, Amsterdam, 's-Hertogenbosch, Zeeland en Friesland. Later volgen nog Zwolle, Arnhem en Rotterdam, terwijl ook de Marechaussee-Reserve over een eigen tamboerkorps beschikte.

Op een persconferentie in oktober 1951 deelde de minister mede, dat het in zijn voornemen lag om over te gaan tot het vormen van een `Korps Luchtvaart-Dienst (KLD), ressorterende onder de Chef Luchtvaartstaf en samengesteld uit vrijwilligers, die als zodanig een akte van verbintenis als vrijwilliger bij de Nationale Reserve zouden tekenen. Per 1 januari 1955 was bij dit onderdeel van de Nationale Reserve de sterkte 3213 man. Deze vrijwilligers kwamen te behoren tot de luchtvaartdiensten van de acht luchtvaartgroepen. De commandanten van deze groepen stonden op hun beurt weer onder commando van de Commandant van het Korps Luchtvaartdienst, dat deel uit maakte van de Koninklijke Luchtvaart. De ontwikkelingen op het gebied van de luchtwaarneming zijn van dien aard geweest, dat er op de duur voor dit korps geen taak meer was en het dan ook werd opgeheven.

Op den duur leek de toeloop wel groot, maar van bijv. 12.500 man - aldus een balans van 1 mei 1959 - werden slechts 5700 tot het sluiten van een verbandakte toegelaten. Naast die vrijwilligers, die na hun dagelijkse arbeid, het enthousiasme konden opbrengen om - zelfs onder extreme weersomstandigheden - te oefenen, was er anderzijds sprake van een toenevend absentisme. Daarom moest het eigen oefenkamp Golf Links te Arnhem dan ook worden opgeheven. De opleidingstaak werd overgenomen door het ISK te Harskamp, alwaar een barak en oefenfaciliteiten ter beschikking kwamen (1955). In de Memorie van Antwoord op de Begroting voor het zittingsjaar 1956-1957 denkt de minister de Nationale Reserve van haar taak te moeten ontheffen. De grote tegenstand in de Tweede Kamer doet de minister echter op 12 februari 1958 van gedachte veranderen. Door wijziging van het KB van 5 oktober 1948 (bij KB van 21 juli 1958) ontstaat nu een Natres nieuwe stijl. Er blijven alleen maar infanteriepelotons over en de vrijwilligers uit de andere functiegebieden krijgen de kans hiernaar over te stappen.

Er breekt een moeilijke tijd aan. Veel onrust bij de vrijwilligers, politieke irritatie in de Tweede Kamer, zoeken naar een nieuw evenwicht binnen de organisatie. Als eerste stap naar

een volledige integratie in de KL wordt de inspectie opgeheven. Als hoogste functionaris treedt nu op de Nederlands Territoriaal Bevelhebber (NTB). Als ook de NTB uit de organisatie verdwijnt, neemt de BLS diens bevoegdheden over. Thans liggen de bevoegdheden in handen van de BLS en de uitvoering bij de NTC. Daaronder ressorteren de PMC-en tvs GC-en behalve in de drie noordelijke provincies waar de RMC-noord de scepter zwaait).

De Natres 'herontdekt'

Na de nodige ups and downs begint toch weer belangstelling voor de Natres bij de militaire autoriteiten te groeien. Op 25 en 26 mei 1967 brengt de BLS een werkbezoek aan de Nationale Reserve (oefenverband te 's-Gravenhage). Naar aanleiding hiervan laat hij zich een aantal aanbevelingen voorleggen. Deze worden vervolgens in werkvergaderingen uitgewerkt. Zo wordt de basis gelegd voor een geheel nieuw KB, dat uiteindelijk in werking zal treden per 1 maart 1978.

Mede op aanwijzing van de staatssecretaris van defensie, Van Es, werd allereerst door de Bevelhebber der Landstrijdkrachten de viering van het 25-jarig bestaan van de Nationale Reserve ter hand genomen. Dit leidt tot een geweldige viering op 14 april 1973 in Amersfoort. Hoogtepunt van die dag is het bezoek van Z.K.H. de Prins der Nederlanden, die de aange-treden vrijwilligers uit de drie Territoriale Bevelsressorten (TBW, TBO en TBZ) inspecteert. De minister van defensie reikt de Nationale Reserve een eigen vlag uit. De BLS spreekt middels een dagorder zijn waardering uit voor de vrijwilligers. Dit gaat gepaard met het recht tot dragen op de plooi van de rechterborstzak van de groepswaarderingsspeld. Nog is het niet ten einde, Hare Majesteit de Koningin heeft het op deze dag-voor hun werkzaamheden in en voor de Nationale Reserve - behaagd een zestal vrijwilligers een Koninklijke onderscheiding te verlenen.

Tenslotte krijgt ZKH de Prins der Nederlanden een herdenkingsschild aangeboden en de festiviteiten in Amersfoort halen die dag zelfs het TV-journaal.

Dit alles verhoogt het aanzien van de Nationale Reserve aanmerkelijk. Als vervolg zien wij dat de nieuw verworven vlag in augustus door een Natres-vlaggewacht deelneemt aan de Taptoe Delft. Een maand later wordt aan de ere-afzetting Prinsjesdag, waarbij de Nationale Reserve sedert 1969 weer regelmatig present is, met een groter aantal pelotons deelgenomen. Per TB worden 3 pelotons geleverd, zodat dit landelijke detachement onder commando van res. kap. A. Kok aangetreden staat met 9 pelotons, daarmee het grootste onderdeel van de KL leverend voor dit gebeuren. De oplevende belangstelling voor de Natres heeft een OTAS-wijziging tot gevolg, waardoor de rangen binnen de pelotonorganisatie zullen worden her-waardeerd.

Aan het huldeblijk van de Krijgsmacht ter gelegenheid van het 25-jarig regeringsjubileum van Hare Majesteit de Koningin doet de Nationale Reserve natuurlijk ook mee. Dit keer niet alleen met een afvaardiging, maar ook met haar zojuist verworven vlag.

Vijf jaar later weet de Nationale Reserve zich wederom te presenteren, zij het nu op een geheel andere wijze. Het dertigjarig bestaan is aanleiding met een presentatie van de historie van de Nationale Reserve voor het voetlicht te treden tijdens de Open dag te Havelte in april 1978. Tal van bezoekers worden nu met de Nationale Reserve geconfronteerd en uitroepen van verbazing, dat dit instituut nog bestaat, zijn daarbij niet van de lucht! De NTC heeft nog meer pijlen op zijn boog en organiseert een grote ontvangst te Gouda. Uit handen van de Nationale Reserve ontvangt hij een oorkonde. De sergeant-vrijwilliger C. de Weger lanceert het idee van een eigen defileermars en inderdaad komt dit van de grond. De concertmeester van de Marinierskapel der Koninklijke Marine G. Buitenhuis wordt bereid gevonden de mars te componeren en in de Oranjekazerne te Schaarsbergen - als de Natres voor haar

tweejaarlijkse sportdag bijeen is - zal een eerste uitvoering door de KMK plaats vinden. De partituur wordt daarna aan de gen.-maj. M. de Jong aangeboden als defileermars, op te nemen in de lijst van officiële KL-defileermarsen. De generaal weet direct te vertellen, dat de mars beluisterd werd door de inspecteur militaire muziek en dat zijn gunstig oordeel voor de BLS aanleiding was deze mars een officiële status te geven.

Uniformen, emblemen en onderscheidingen

De uniformering en uitrusting van de Nationale Reserve was gelijk aan die van de Koninklijke Landmacht. Dit gaf nog al eens problemen, aangezien de Natres, in geval van vernieuwing of vervanging, om budgettaire redenen meestal het laatst aan bod kwam, hetgeen leidde tot de nodige frustraties. De Nationale Reserve voerde de gebruikelijke emblemen (inf, lua) maar onderscheidde zich door een eigen mouwschild. Een embleem opgebouwd uit de lettervlaggen voor N (blauw-witgeblokt) en voor R (geelkruis op rood veld) van de internationale vlaggecode. Al snel bleek echter dat deze combinatie een eigen betekenis had en daarom spotlust of verbazing opriep. Dit embleem is inmiddels vervangen met de invoering in 1981 van geheel eigen kraagspiegels en baretembleem voor het nieuwe 'Korps' Nationale Reserve. Het gaat hierbij om een geheel nieuw embleem 'tak van dienst', te dragen op de kraagspiegels en een nieuw baretembleem. Het in zilverkleurig metaal uitgevoerde rijkswapen symboliseert de territoriale functie, zoals ook in de vorige eeuw op de shako's in zilver het rijkswapen als embleem voor de territoriale eenheid (de schutterij) werd gevoerd. Helaas was het om budgettaire redenen niet mogelijk ook de shako-ster - achtergrond in de vorige eeuw - in het baretembleem te verwerken. De kraagspiegel zelf heeft de infanteriekleur (ponceaurood) behouden, omdat het bij de Nationale Reserve nog steeds om infanterie-eenheden gaat. Het vroegere mouwembleem wordt nu nog in bijzondere omstandigheden op de Natresgroene halsdoek gedragen. Dit groen is ontleend aan de eerder genoemde vlag. Deze vlag symboliseert ons territorium. De rood-wit-blauwe rand van de vlag geeft ons Koninkrijk aan en de oranje cravatte de verbondenheid met ons vorstenhuis. Op die cravatte is het jaartal van oprichting '1948' geborduurd. Tijdens de 4-daagse in 1982 zag men voor het eerst het nieuwe kraagspiegelembleem dragen. Langzamerhand is het gemeengoed geworden en slechts sporadisch hoort men nog de vraag wat het moet voorstellen.

Zij die vrijwillig dienen hebben recht op een bijzondere onderscheiding, te weten de vrijwilligersmedaille. Bij KB van 14 juni 1958, nr 41, Stbl 288 is deze medaille ingesteld voor o.m. de vrijwilliger bij de Nationale Reserve die zonder wezenlijke onderbreking gedurende tien jaren aan zijn verplichtingen voldaan heeft. De medaille vertoont aan de voorzijde een van kantelen voorziene muur met een stralenbundel als achtergrond, op de muur de tekst PATRIAE SERVIRE LIBERTAS. De keerzijde draagt het rijkswapen.

Met nieuw elan verder

Tal van nota's, tal van memoranda en tal van rapporten zijn na 1958 verschenen. Ze hielden zich geheel of gedeeltelijk met onze territoriale verdediging bezig en oefenden daardoor invloed uit op de ontwikkelingen bij de Nationale Reserve. Er is dus geen sprake van een statisch gebeuren, maar het gaat om een deel van onze KL dat zich voortdurende aan veranderende omstandigheden aanpast.

Als nieuwste ontwikkeling zou de taak worden verbreed, om objectbeveiliging en -bewaking en patrouillegang in het kader van de gebiedsbewaking mogelijk te maken. Het aantal van 113 pelotons zou via de tussenstand van 121 pelotons in 1982 naar 191 moeten groeien, de 4 compagniesstaven moeten via de tussenstand van 8 naar 43. Dit betekent enerzijds een reorganisatie van de pelotons zelf, anderzijds een versterken van de werving.

Het 35-jarig bestaan van het Korps is dit jaar sober gevierd, met op de achtergrond een vaandeluitreiking medio 1984. Voor dit vaandel is inmiddels de opdracht al verstrekt en ter voorbereiding een werkgroep geïnstalleerd. Het is te hopen, dat de vlag van de Nationale Reserve dan een waardige plaats in een eigen historische verzameling zal krijgen. De soberheid rond het 35-jarig bestaan van de Natres sloot echter niet uit, dat op 15/16 april 1983 de gehele Nationale Reserve Zuid-Holland te Roosendaal in bivak bijeen was. Op zich een uniek gebeuren, waarbij de pelotons en hun commandanten eens leerden werken in groter verband, iets dat normaliter binnen de oefenverbanden nauwelijks mogelijk is. Deze gebeurtenis markeerde het 35-jarig bestaan wel op zeer bijzondere wijze.

DIRECTEUREN EN INSPECTEURS DER NATIONALE RESERVE

Kolonel GS	K. Mening van Rijn	25.03.48 - 2.04.48
Lkol Inf	J.Jonkers wnd	02.04.48 - 10.11.48
Lkol GS	G. J. le Fèvre de Montigny wnd	10.11.48 - 20.07.49
Kolonel Inf	J. Termaten	20.07.49 - 28.05.51
Kolonel Inf	Th. Stolz	28.05.51 - 1.07.52
Kolonel Inf	W. van Hinte	1.07.53 - 1.05.55
Kol der Fuseliers	D. Blanken	1.05.55 - 1.09.58